

ΔΡΧ. 7

BUD SAGENDORF

262

ΠΟΠΑΪ

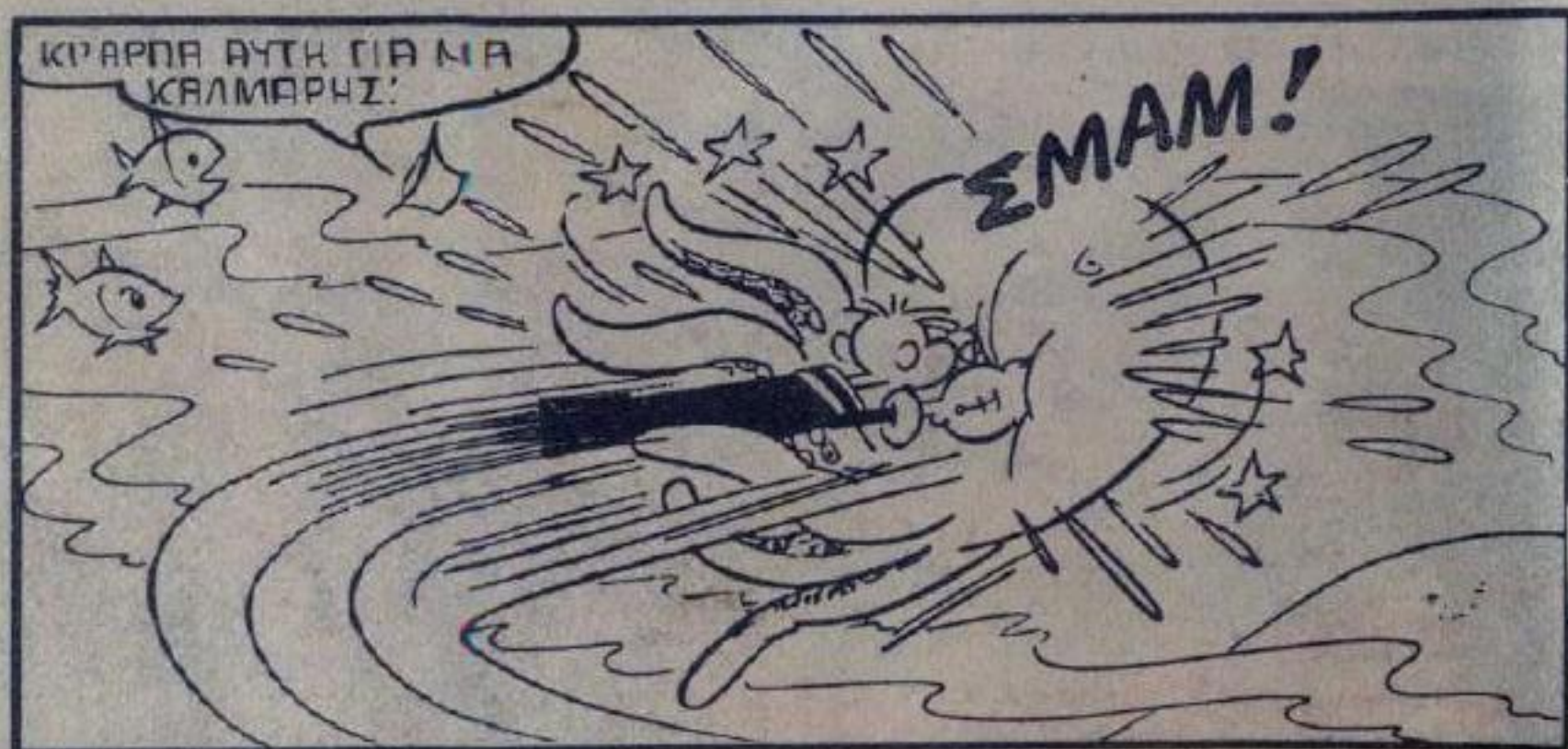

ΤΟ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΔΑΔΡΟ

ΜΙΑ ΑΥΤΟ ΘΥ ΑΓΟΡΑΣ ΜΙΑ ΡΟΛΙ ΡΟΥΣ ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ...

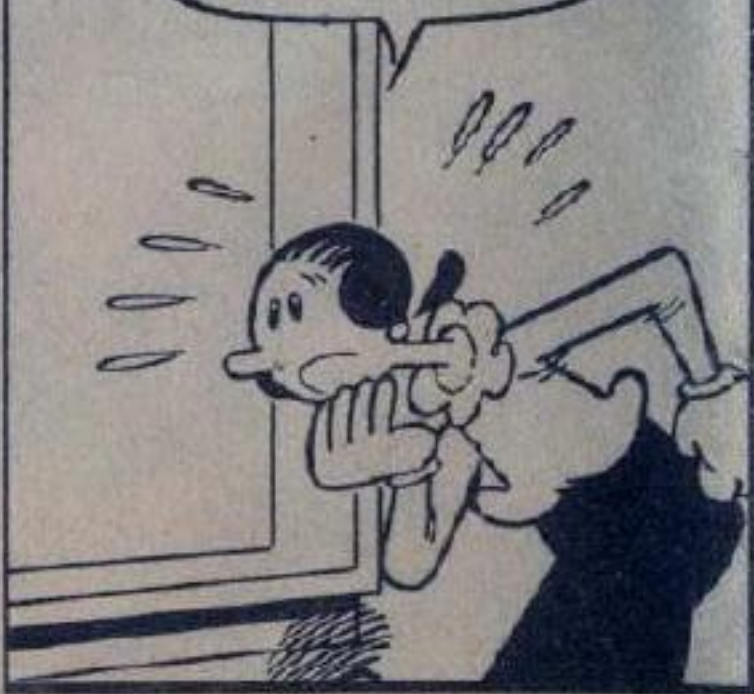

ΑΧ! ΔΕΝ ΒΑΧΩ ΠΟΤΕ ΕΓΩ ΜΙΑ ΡΟΛΙΣ-ΡΟΥΣ 16 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ!

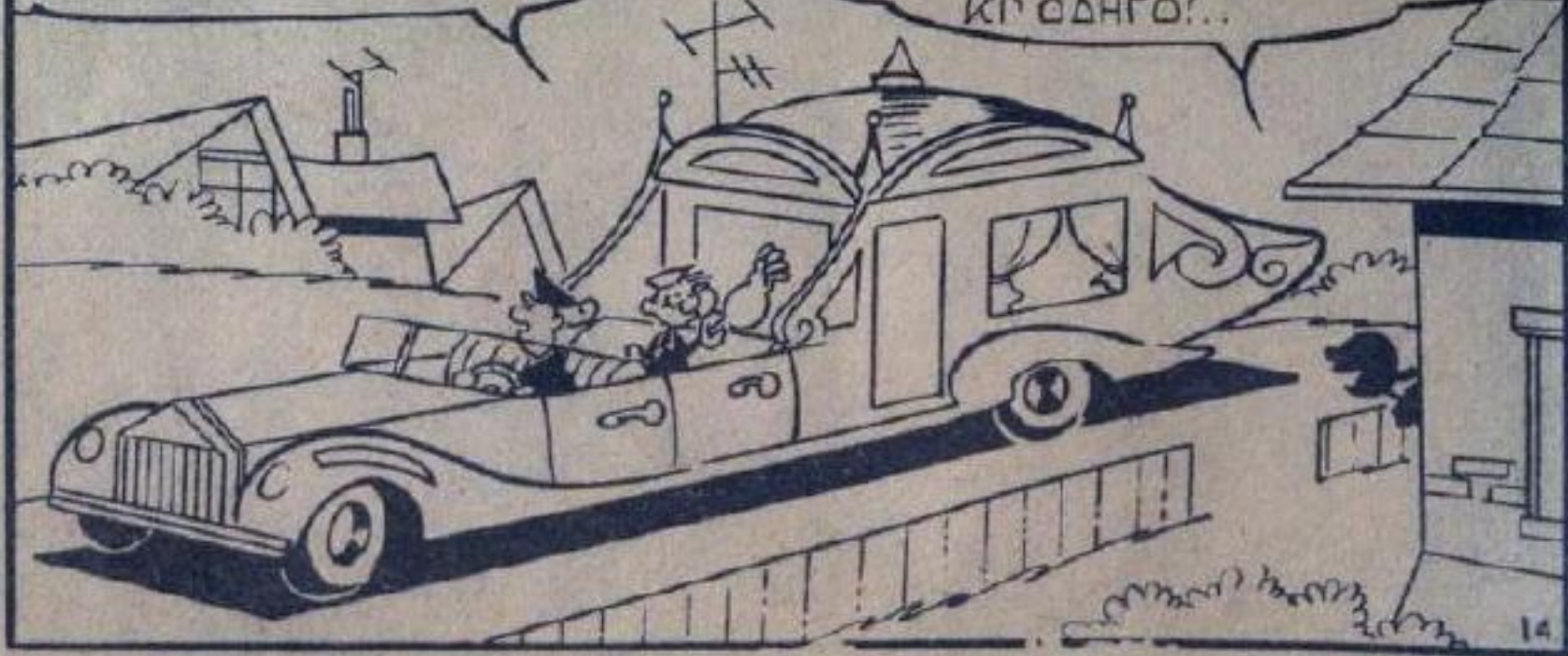

ΕΙΠ! ΕΔΧΕ-ΤΑΙ Η ΜΠΑ-ΝΤΑΣ

ΜΠΑ! ΗΤΑΝ ΚΛΑΣΟΝ ΑΥΤΟ-ΚΙΝΗΤΟΥ!

... ΜΙΑΣ ΡΟΛΙΣ ΡΟΥΣ 32 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ. ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ! ΕΙΝΑΙ ΜΟΥΡΛΙΑ! ΚΙ' ΕΧΕΙ ΚΙ' ΟΔΗΓΟ!

ΕΙ, Ο ΤΖΟΝ ΚΑΙ Η ΡΟΖΙΝΑ ΚΟΡΜΑΡΙΣΕ ... ΜΠΑ-ΠΙΣΤΑ!

ΜΠΑ! Η ΟΛΙΒ ΜΕ ΡΟΛΙΣ ΡΟΥΣ!

ΟΥ! ΟΥ! Ο ΜΗΝΙΣΤΗΡΑΣ ΜΟΥ ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΙΣΤ!

ΓΙΩΤ!

ΚΑΤΑ-ΛΑΒΑ!

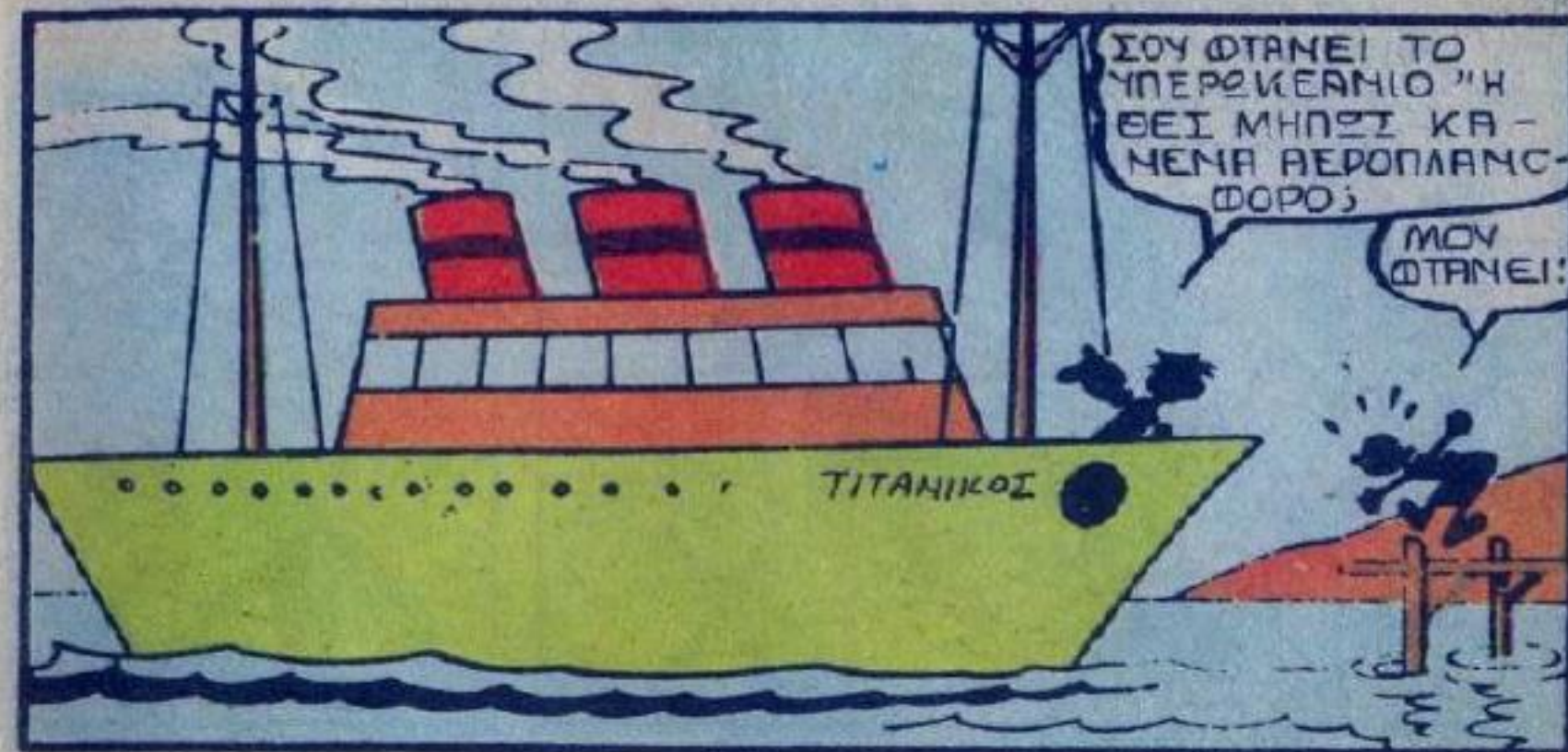
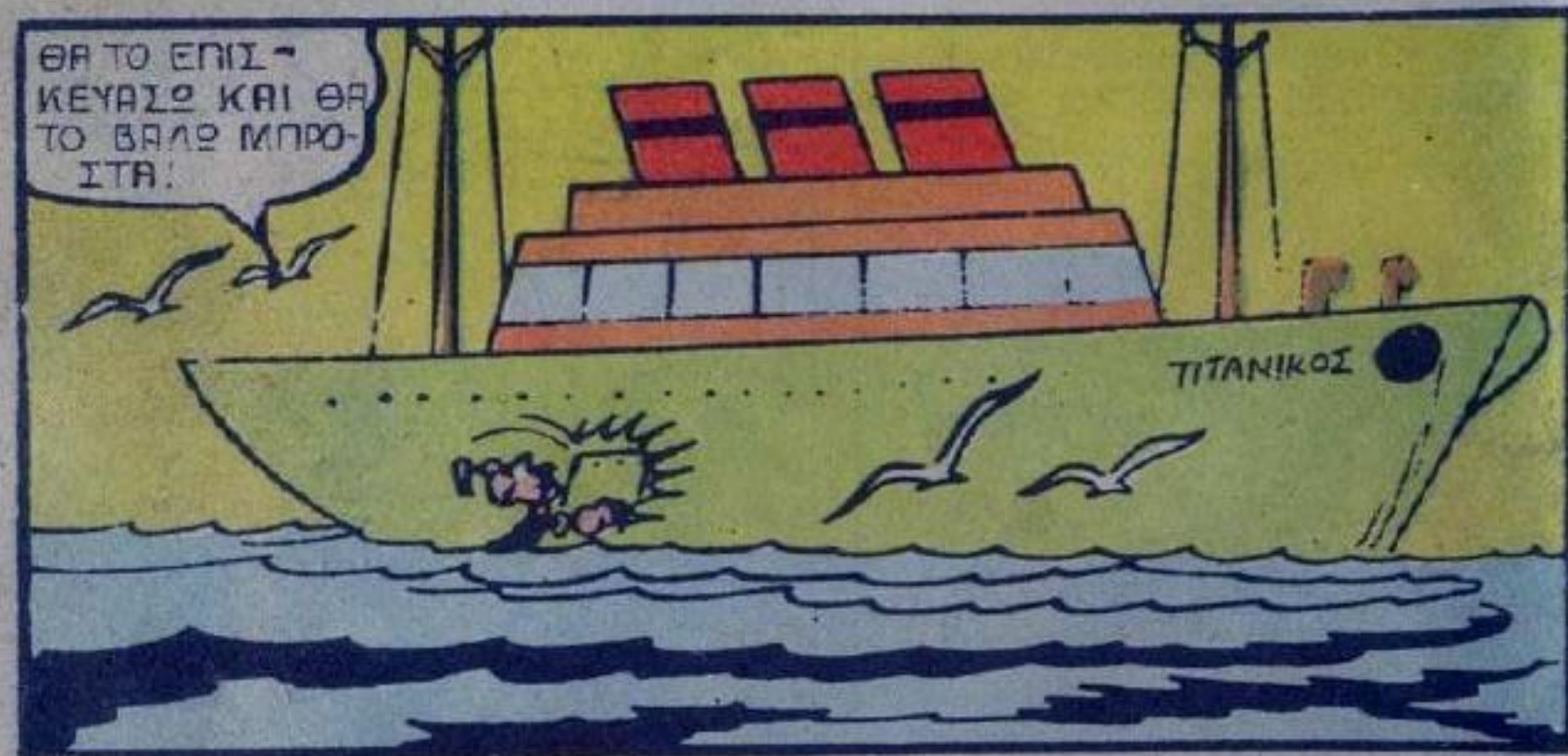
ΒΕΛΟ...

... ΓΙΩΤ! ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

ΠΑΡΕ!

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΔΙΑΤΙΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ...

ΠΑΝΤΑΡ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΥΝΗΓΙΟΝ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΑΛΙΟ ΚΡΑΣΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ.

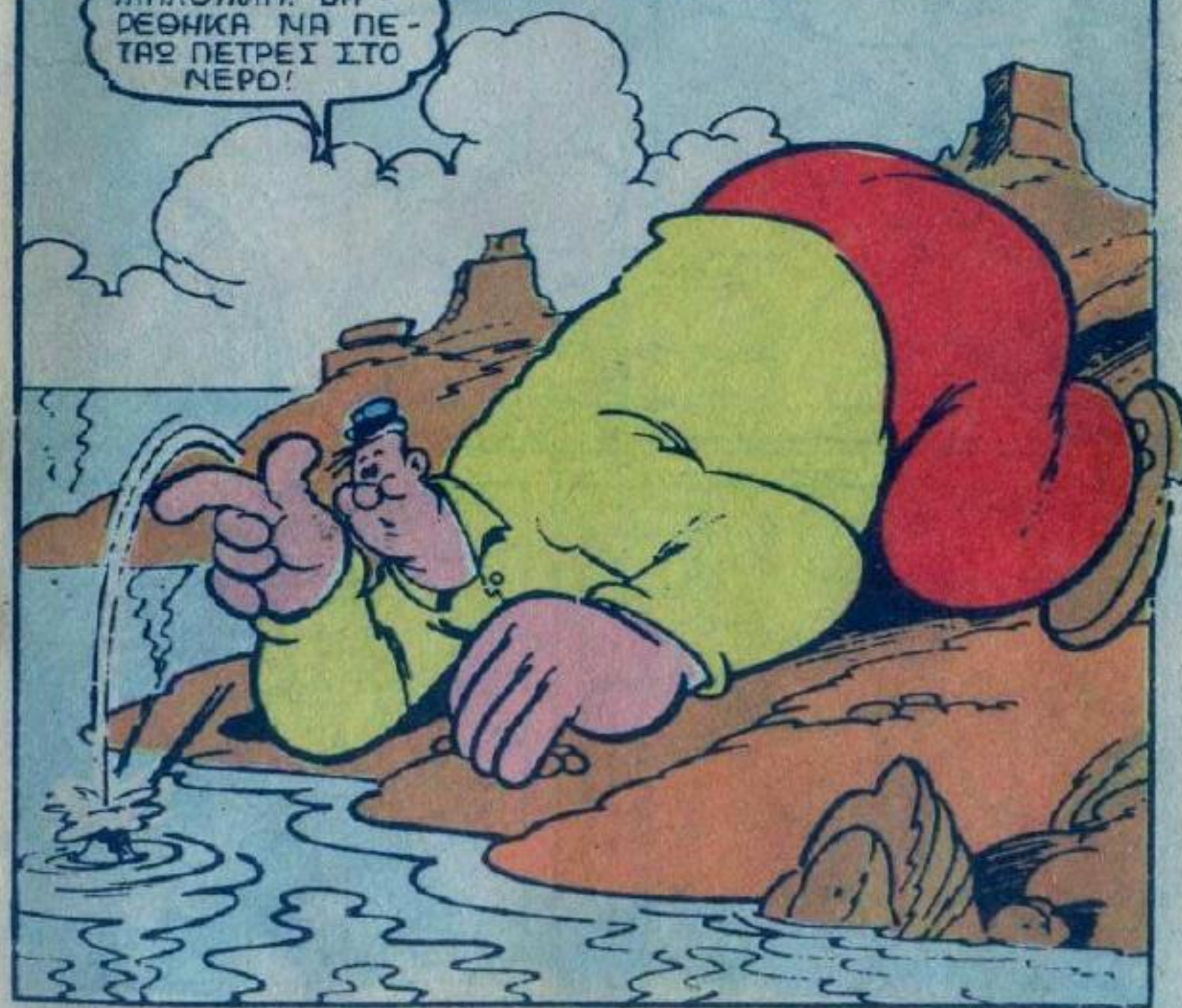
Μ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΚΑΦΘΑΛΟΝΕΙ ΑΚΟΜΑ!

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΕΥΝΑΕΦΑ

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΡΙΣΙΜΟ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΣΤΟΝΗΙ ΤΟΥ...

ΜΠΛΟΥΜΠ! ΒΑ -
ΡΕΘΗΚΑ ΝΑ ΠΕ-
ΤΩ ΠΕΤΡΕΣ ΣΤΟ
ΝΕΡΟ!

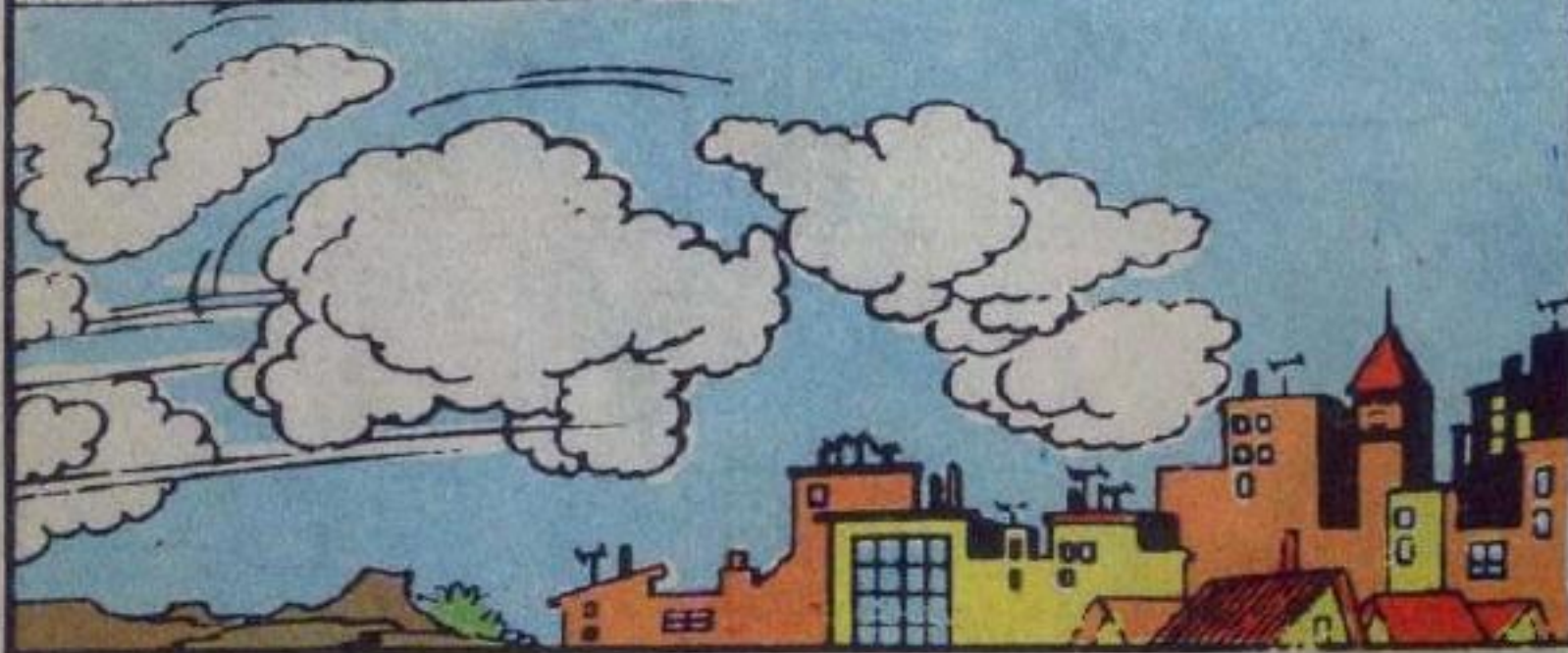

ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΣΚΕΠΑΖΟΥΝ ΤΗ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΣΧΗ -
ΜΑΤΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΤΕΙΧΟΣ

ΟΥΑΝ! ΣΥΝΝΕΦΑ! Ο ΜΕΤΕΩΡΟ-
ΛΟΓΟΣ ΜΑΙ ΚΟΡΟΪΔΕΦΕ!

ΣΕ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ, ΑΡΧΙ-
ΖΟΥΝ ΑΙΤΡΑΠΕΣ ΚΑΙ
ΒΡΟΝΤΕΣ...

ΔΡΟΜΟ! ΓΥΡΙΖΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΠΡΙΝ ΠΙΑΣΕΙ ΔΥΝΑΤΗ
ΒΡΟΧΗ!

ΑΜΕΣΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΟΔΗΓΟΙ
ΚΑΝΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ...

ΟΥΑΝ! ΒΡΕΧΕΙ ΠΟΛΥ!

Η ΙΔΙΑ ΒΡΟΧΗ ΠΕΦΤΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ
ΚΕΡΑΜΙΚΑ ΠΟΥ ΣΤΕΓΝΩΝΑΝ...

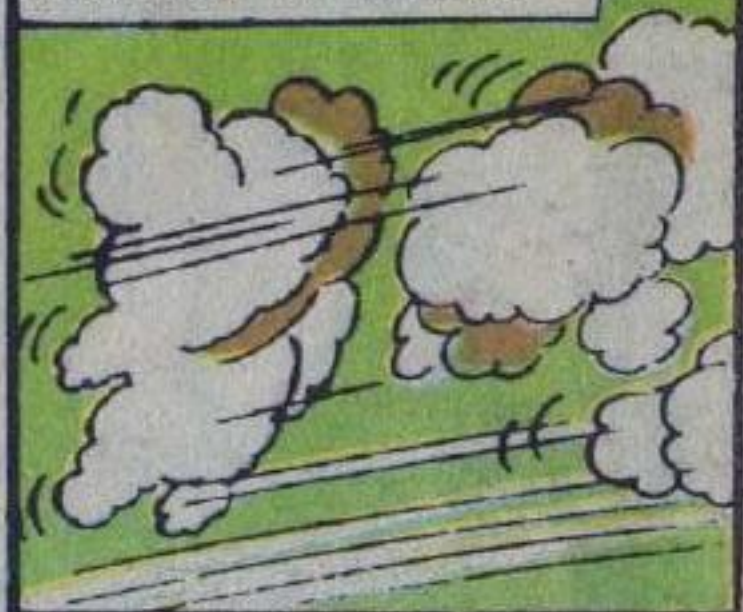
ΑΧ, Ο ΑΜΟΙΡΟΣ! ΠΑΕΙ
ΧΑΜΕΝΗ ΜΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑ-
ΔΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ!

Η ΒΡΟΧΗ ΠΕΦΤΕΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΤΗ ΘΕΛΟΥΝ...
ΑΧ! ΕΓΩ ΠΕΡΙΜΕΝΑ
ΗΛΙΟ!

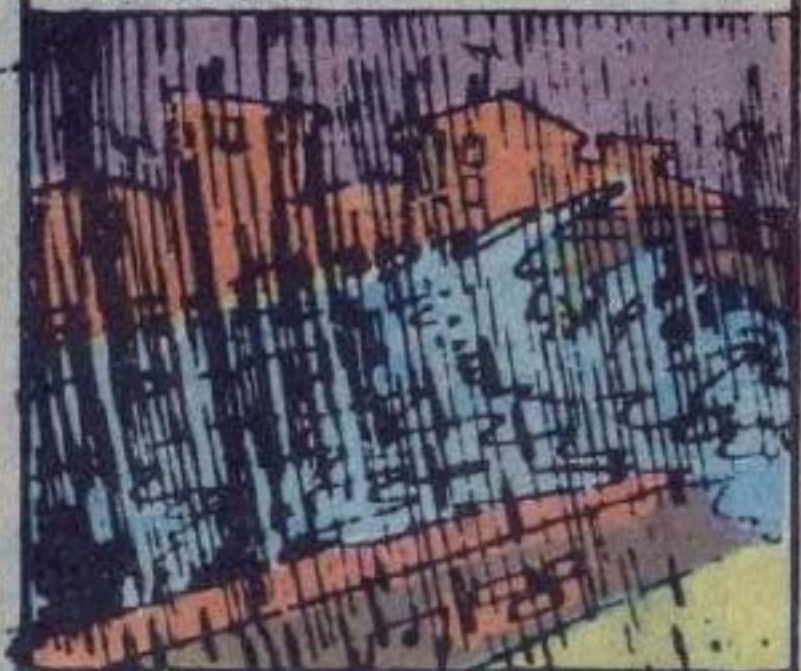
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ΠΟΥ
ΑΦΗΜΕΙ Ο ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΠΗΓΑΙ-
ΝΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΠΟΛΗ...

... ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΤΑΡ-
ΡΑΚΤΟΔΕΙΣ ΒΡΟΧΕΣ...

... ΠΟΥ ΠΛΗΜΜΥΡΙΖΟΥΝ ΤΟ
ΠΟΤΑΜΙ...

ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΛΗ Η ΠΟΛΗ ΕΧΕΙ ΠΛΗΜ-
ΜΥΡΙΣΕΙ.

ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ
ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΛΑΜΒΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΟΗΛΙΟΣ ΚΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΑΝΟΜΟΡΙΑ.

ΤΟΝ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟ ΤΟΝ
ΤΡΕΛΛΑΙΜΟΥΝ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩ-
ΝΗΜΑΤΑ...

ΟΥΛΠ! ΕΧΕ-
ΤΕ ΔΙΚΙΟ! ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕ-
ΝΑ ΤΕΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΑΧ! ΒΑΧ! Η ΦΩΜΗ ΜΟΥ ΣΑ ΜΑΓΟΥ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΕ!
ΠΑΣ ΧΑΜΕΝΟΣ!

ΠΑΝΤΟΣ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟ ΜΥ-
ΣΤΗΡΙΟ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΟΛ' ΑΥΤΑ!
ΕΤΟΙΜΑΙΤΕ ΕΝΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕ-
ΡΟ 'ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ!

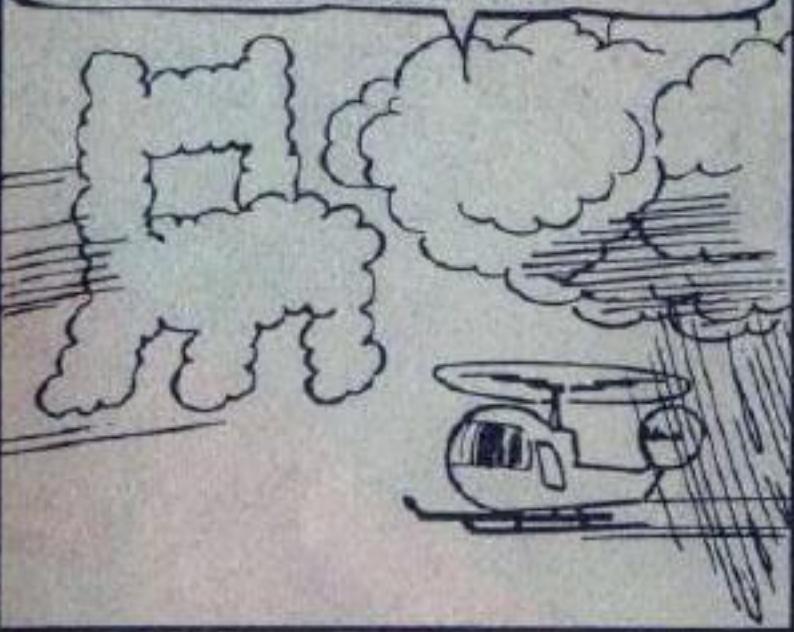
ΑΜΕΙΣΙΟΙ!

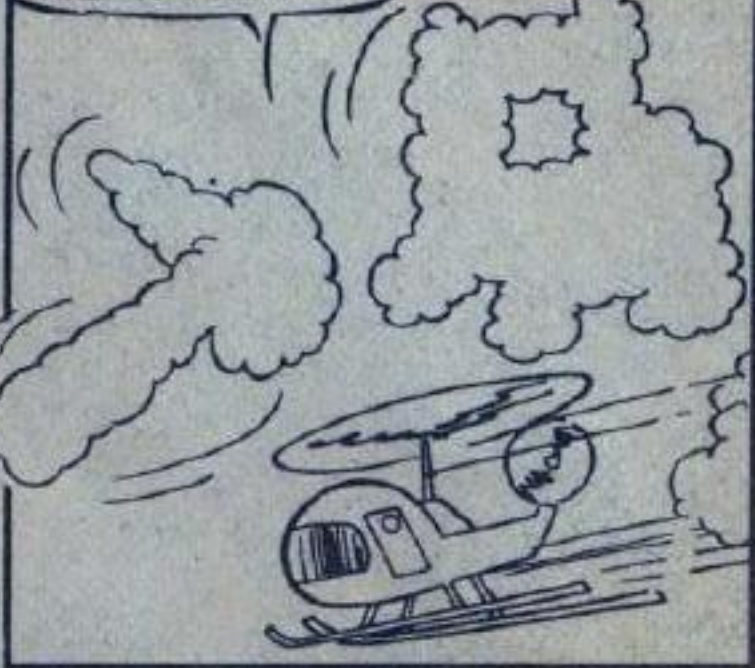
ΑΥΤΕΙ ΟΙ ΚΑΡΙΚΕΙ ΣΥΝΘΗΚΕΙ
ΜΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΞΕ-
ΝΕΣ!...

ΚΟΙΤΑΣΤΕ Κ. ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΕ!
ΔΕΝ ΕΧΩ ΞΑΝΑΔΕΙ ΣΥΝΝΕΦΟ
ΣΕ ΤΕΤΟΙΟ ΣΧΗΜΑ!

ΝΑ ΚΙ ΆΛΛΟ! ΤΙ ΣΗΜΑΙ-
ΝΕΙ ΑΥΤΟ;

ΧΕ!
ΧΕ!

ΚΟΙΤΑΣΤΕ ΤΙ ΚΑΝΕΙ
Ο ΓΚΡΙΣΙΝΟ!...

ΕΊ, ΓΚΡΙΣΙΝΟ! ΠΟΣ
ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΤΟΣΑ ΣΥΝ-
ΝΕΦΑ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ
ΝΗΣΙ ΣΟΥ;

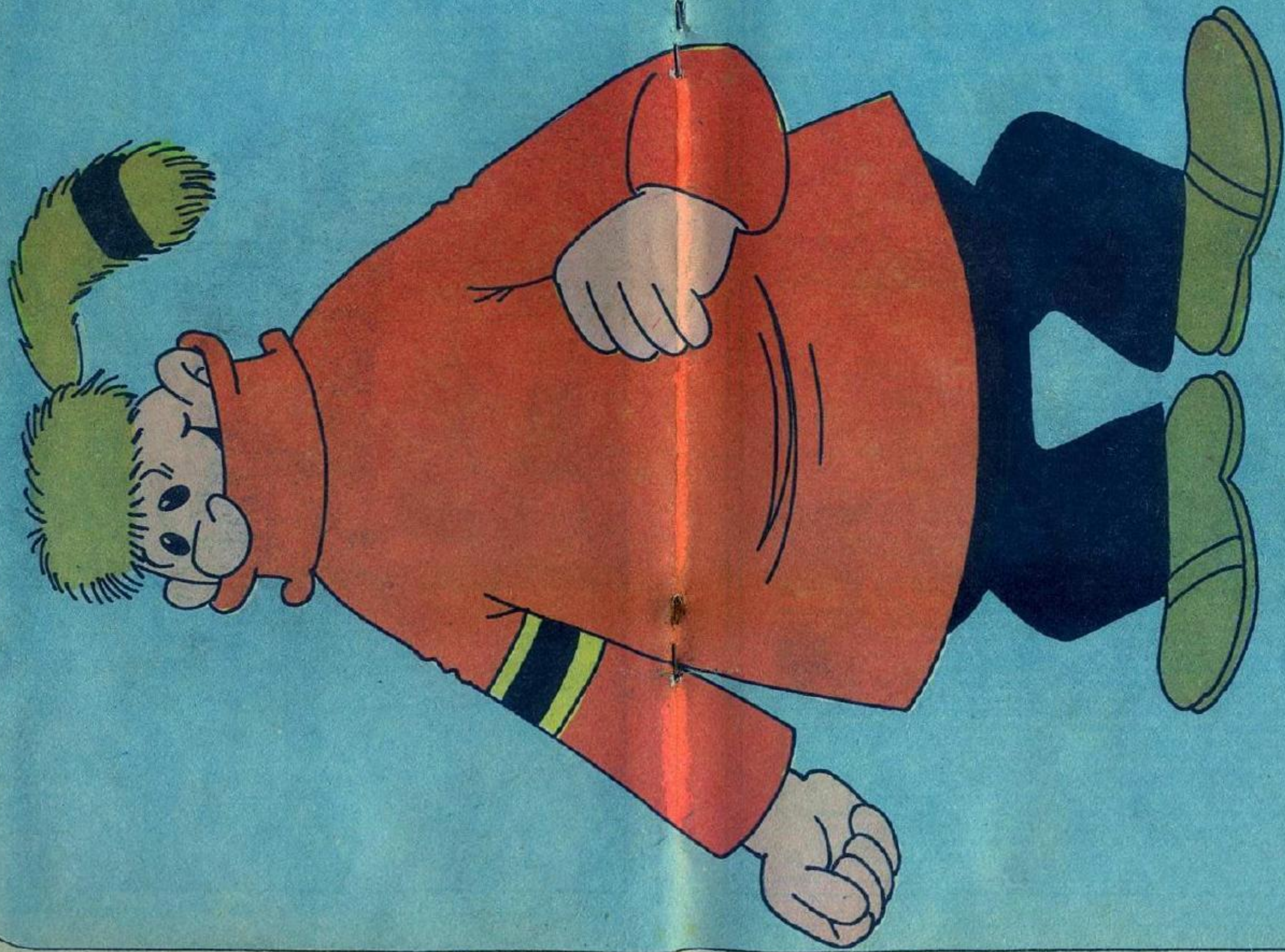
ΤΑ ΜΑΖΕΨΑ ΕΓΩ
ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΩ
ΚΑΙ ΝΑ...

ΚΑΤΑΡΑΜΕ-
ΜΕ! ΔΗΛΑΔΗ
ΕΙΣΥ ΦΤΑΙΣ
ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗ
ΚΑΤΑΣΤΑ-
ΣΗ!...

ΝΑ ΠΑΣ ΑΜΕΙΣΙΟΙ ΤΑ
ΣΥΝΝΕΦΑ ΠΙΣΩ ΕΚΕΙ ΠΟΥ
ΤΑ ΒΡΗΚΕΙ!

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΠΑΪ

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ καί τὰ άτυχήματα

Μερικές
πρώτες
βοήθειες
άπαραίτητες
για να
τ' αντιμετώπισετε

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ είναι η πιο κο-
ρούμενη έποχή του χρό-
νου αλλά ένα μικρό έπεισόδιο,
ένα μικρό άτύχημα, μπορεί να
τίς καταστρέψει. Πώς θ' αποφύ-
γετε αυτόν τον κίνδυνο; Τί
θα κάνετε, παραδείγματος χά-
ριν, αν έβρεξε ένα δικό σας να
συντρίβεται άναίσθητος στο έ-
δαφος; Είναι πολλά τὰ «για-
τροσόφια», που συνιστούν οι ά-
νευθουνοι. Μπορεί να σας πουν
να του δώσετε να πιη ένα «το-
νικικό» οίονπνευματώδες πο-
τό ή να τον άνασπώσετε και
να τον κρατήσετε σε καθιστή
θέση.

Μη τούς άκούτε. Μπροστά σ'
ένα πρόσωπο που έχασε τις αί-
σθήσεις του, βεβαιωθείτε πρώ-
τα· πρώτα αν πρόκειται για ά-
πλη ή λιποθυμία ή για συγκοπή.
Η λιποθυμία αντιστοιχεί σε έ-
πιδράδυνση της κυκλοφορίας
του αίματος στις έγκεφαλικές
άρτηριες. Τα συμπτώματά της:
Πρόσωπο άσπρό, σώμα πλαδαρό,
σφυγμός αδύνατος, άναπνοή
έπιφανειακή και έλαφρή. Η
συγκοπή αντιστοιχεί σε διακο-
πή της λειτουργίας της καρ-
διάς. Η άναπνοή τότε σταμα-
τά, ό σφυγμός άπουσιάζει.

Σε περίπτωση λιποθυμίας, ζα-
πλώστε το θύμα στο πλευρό, με
το κεφάλι σκυφτό και το
ένα γόνατο λυγισμένο. Μη του
δίνετε ποτέ να πιη. Όταν συν-
έλθη, μπορείτε να του δώσετε
ένα έλαφρό καφέ ή τσάι ή ά-
κόμα νερό με λίγη ζάχαρη, άλ-
λά ποτέ οίονπνευματώδη ποτά.

Κατά την διάρκεια της άναι-
σθησίας του, δώστε του να εισ-
πνεύσει άμμωνία ή ξυδι. Όταν
συνέλθη, δεν πρέπει να
σπκωθεί άμέσως. Είναι φρόνιμο
να μείνη ζαπλωμένο πέντε
έως δέκα λεπτά. Τρίβετε δρα-
στήρια τον θώρακα του στε-
γνά ή με λίγο οίονπνευμα.
Στο μεταξύ, πρέπει να έχετε
καλέσει τον γιατρό.

*

Το **δ ι α σ τ ρ ε μ μ α**
στο έπίπεδο του άστραγάλου
είναι ένα πολύ συννησιμένο ά-
τύχημα των διακοπών. Το θύμα
υποφέρει πολύ και είναι άνι-
κανο να κινηθι. Άκίνητοποιή-
στε το πληγωμένο μέλος, για
ν' αποφύγετε το αίμάτωμα.

Αν το θύμα είναι υποχρεωμέ-
νο να περπατήσει, επιδέστε με
ό,τι βρήτε τον άστράγαλό του,
αλλά λύστε τον έπίδεσμο, αν
διαπιστώσετε, ότι το οίδημα
(πρήξιμο) μεγαλώνει. Απο-
φεύγετε το μασάζ. Αν το διά-
στρεμμα συμβι στο σπύ, μπο-
ρείτε να επιθέσετε κρύες κομ-
πρέσες στην άρχή και ύστε-
ρα ζεστές ή με οίονπνευμα.
Περιμένοντας τον γιατρό, έ-
νας έπίδεσμος, που δεν έμπο-
δίζει την κυκλοφορία του αί-
ματος, μπορεί ν' άνακουφίση
το θύμα, που πρέπει να μεί-
νη άκίνητο.

Όποιαδήποτε **π λ η γ ή**
(κόψιμο) από άβημρό άντικεί-
μενο, πρέπει να καθαρίζεται
προσεκτικά. Για να περιποιηθι-
τε το θύμα, πλύνετε καθαρά
τα χείρια σας. Άπολυμάνετε
την πληγή μ' ένα άντισηπτικό
προϊόν. Στην άνάγκη, χρησιμο-
ποιήστε χλιαρό νερό και σα-
πούνι Μασσαλίας. Μη χρησιμο-
ποιήτε βαμπάκι, γιατί άφίνει
λεπτές ίνες στην πληγή. Προ-
τιμάτε την άποστειρωμένη γά-
ζα. Επιδέστε ύστερα την πλη-
γή και περιμένετε 48 ώρες για
την πρώτη αλλαγή. Κατά κανό-
να, οι πληγές έπουλώνονται
γρηγορώτερα στην έπαφή με
τον άέρα, αλλά υπάρχει ό κίν-
δυνος της μόλυνσεως. Αν ή
πληγή έγινε σ' έπαφή με το
έδαφος κι' αν το θύμα δεν έχη
κάνει άντιτετανικό έμβόλιο
ειδοποιήστε τον γιατρό.

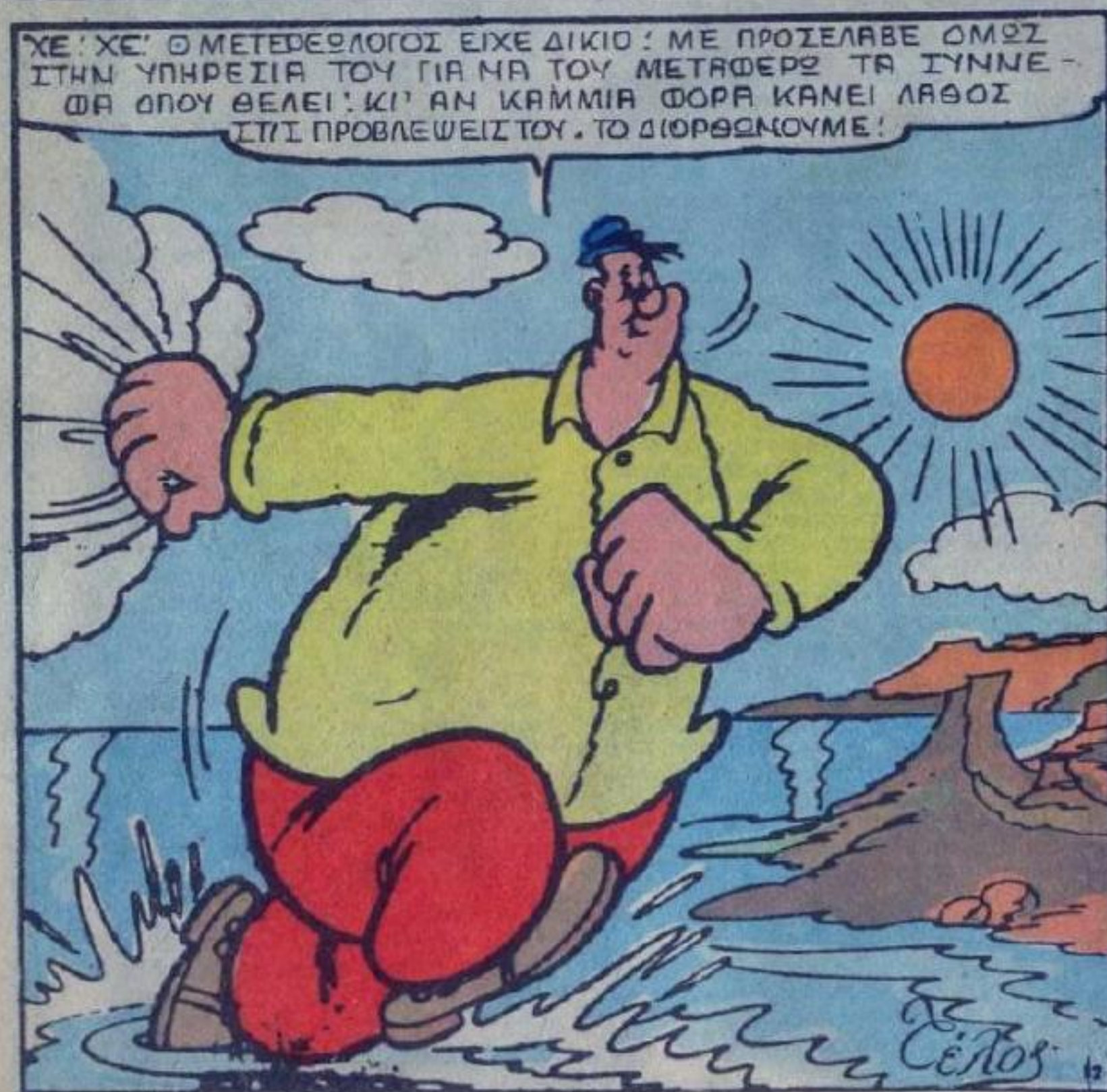
*

Οι **μ ώ λ ω π ε ς** από μια
πτώσει έντυπωσιάζουν λιγώτερο
από τις πληγές, αλλά μπορεί
να είναι περισσότερο επικίν-
δυνοι. Μη διστάζετε να συμ-
βουλευθιτε τον γιατρό. Το
κτυπημένο μέλος πρήζεται.
Μην έμποδίζετε αυτήν την φυ-
σική αντίδραση με σφικτούς έ-
πίδεσμούς. Προτιμάτε τις ζε-
στές κομπρέσες. Σε περιπτώ-
σι μελανώματος, χρησιμοποιή-
στε κομπρέσες με φυσιολογι-
κό όρό και καθαρό οίονπνευ-
μα, σε ίσες δόσεις. Η φλόγω-
σις θα σταματήσει γρήγορα και
δεν θα υπάρξη κίνδυνος μό-
λυνσεως.

Μία από τις συνέπειες της
πολύωρης «ήλιοθεραπείας»
μπορεί να είναι ή **ρ ι ν ο ρ-
ρ α γ ί α**. Μη ράχνετε ποτέ
το κεφάλι του θύματος προς
τα πίσω, γιατί έτσι θα καταπί-
νη άπλούστατα το αίμα και ή
ριναρραγία θα συνεχίζεται,
περνώντας άπαρατήρητη. Αν-
τιθέτως, το θύμα, καθισμένο ή
προμένο μπρούμυτα στο κρε-
βάτι, πρέπει να σκύβη το κε-
φάλι του μπροστά. Σεφυσώντας
διαδοχικά με κάθε ρουθούνι,
θα διγάλη το θρόμβο, πρήγμα
που μπορεί να σταματήσει άμέ-
σως την άιμορραγία. Ύστερα
ζητήστε του να πιήσει επί δέ-
κα λεπτά τη μύτη του με τον
δείκτη και τον άντικείρα. Αν
ή άιμορραγία συνεχίζεται,
πρέπει να φράξετε τη μύτη
του μ' ένα ταμπόν, ποτισμέ-
νο με άιμοστατικό. Αλλά αυ-
τό είναι μάλλον δουλειά του
γιατρού, που πρέπει να είδο-
ποιηθι όπωσδήποτε, γιατί δεν
ξέρουμε ποιές μπορεί να είναι
οι συνέπειες μιας ρινορραγίας.

*

Και δυό λόγια, για τούς κο-
λ υ μ β η τ έ ς. Όσο κι' αν
έχουν έξοικειωθεί με τη θάλασ-
σα, δεν πρέπει ποτέ να λησμο-
νούν, ότι οι συχνές βουτιές
είναι επικίνδυνες. Κατά την
κατάδυση, ό κολυμβητής αισθά-
νεται άνετα, γιατί ό έγκέφα-
λός του έχει τροφοδοτηθι με
αίμα και όξυγόνο. Όταν άνα-
ύεται, όμως, το όξυγόνο έ-
λαττώνεται, το άνθρακικό όξύ
αύξάνεται, ή άρτηριακή πίε-
σις άνέρχεται και ό έγκέφα-
λος τροφοδοτείται με λιγώτε-
ρο αίμα. Κοντά στην έπιφά-
νεια, έρχεται ή άσφυξία. Το
θύμα έχει πιη νερό ή ή γλυτ-
τίδα του έχει μπλοκάρει την
άναπνοή. Τίποτα δεν μπορεί
να γίνη επί τόπου. Αν άλλοι
κολυμβητές διγάλουν άμέσως
το θύμα στην άκτι και έφαρ-
μάσουν την τεχνητή άναπνοή,
οι πιθανότητες σωτηρίας είναι
95%. Πέντε λεπτά άργότερα, οι
πιθανότητες σωτηρίας έχουν
έκυρυνισθι. Αλλά το φρονι-
μώτερο είναι ν' αποφεύγονται
οι συχνές βουτιές.

ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΟΝ ΔΡΥΟΚΟΛΑΠΤΗ

ΑΧ! ΤΙ ΗΣΥΧΙΑ! ΤΙ ΓΑΛΗ-
ΝΗ!...

ΕΚΕΙΝΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ, ΕΝΑ
ΠΟΥΛΙ ΔΡΥΚΟΛΑΠΤΗΣ, ΠΕΤΟΥ-
ΣΕ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΗΛΟ ΤΟΥ
ΠΟΠΑΥ...

...ΚΑΘΗΣΕ ΣΤΟ ΚΛΑΔΙ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ
ΠΟΥ ΚΟΥΝΙΟΤΑΝ Ο ΠΟΠΑΥ!

ΕΠ' ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΣ Ο ΘΟΥ-
ΒΟΣ;

ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΑΜΕ-
ΙΝΟ ΤΟΝ ΔΡΥ-
ΚΟΛΑΠΤΗ!

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΤΙΓΜΗ...

ΑΟΥΧ! ΓΚΟΥΑΠ!

ΟΥΡΓΚ! ΠΟΥ... ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ;
ΤΙ ΕΓΙΝΕΣ

ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ-
ΡΑΜΕΝΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ! ΘΑ ΤΟ
ΠΙΑΣΩ ΟΜΩΣ!
ΓΚΡΡ!

ΠΕΡΙΕΡΓΟ! Τ' ΑΚΟΥΣ ΑΛΛΑ ΔΕΝ
ΤΟ ΒΛΕΠΩ! ΒΟΗΘΕΙΛΑΑ!...
ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ!

ΤΟ ΦΑΣΟΛΙ ΤΟ ΑΧΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ

ΜΙΑ φορά κι' ένα καιρό, ζούσε μιὰ γριά-λα θεόφτωχη. Ψωμί δὲν εἶχε νὰ φάει. Τῆς εἶχαν ἀπομείνει μόνο λίγα φασόλια. Λέει :

— Δὲν ἀνάβω λίγη φωτί-
τσα, νὰ δάλω στὸ τσουκάλι
μιὰ φουχτίτσα φασόλια, νὰ
τὰ βράσω;

Ἀνάβει τὴ φωτιά, βάζει
τὴ σιδερωσιὰ τὸ πῆλινο
τσουκάλι μὲ νερό, πετάει μέ-
σα μιὰ χουφτίτσα ἄσπρα φα-
σόλια.

Καθὼς ὁμως, ἔτρεμαν τὰ
χερὰ τῆς, ἓνα φασόλι ἔπεσε
ἐξω ἀπὸ τὸ τσουκάλι. Χορο-
πήδησε γιὰ λίγο πάνω στὶς
πλάκες τῆς κουζίνας καὶ ἔ-

πεσε πάνω σ' ένα άχυρο, που είχε θγει από το άχυρένιο στρώμα της γριούλας.

— Σιγά ντέ! φώναξε το άχυρο στο φασόλι. Μὲ κατατρόμαξες!

— Μὴ φωνάζεις! λέει τὸ φασόλι. Καὶ μᾶς ἀκούσει ἡ γριούλα! Γλύτωσα τὸ θράσιμο, ἀλλά, ἂν μὲ δεῖ, θὰ μὲ ρίξει πάλι στὸ πσουκάλι...

— Καὶ μένα, ἂν μὲ δεῖ, θὰ μὲ ρίξει στὴ φωτιά, γιὰ νὰ μὲ τιμωρήσει, γιατί θγῆκα ἀπὸ τὸ χιλιοπαλυμένο στρώμα της. Γι' αὐτό, ἄς μιᾶμε σιγανά...

*

Δὲν εἶχαν ὁμῶς, τελειώσει τὴν κουδέντα τους καὶ ξεφωτίσανε, τρομαγμένοι.

— Ένα δαυλί, καθὼς καιγόταν στὸ παραγώνι, ἔσκασε κἀνοντας «κράααακ» καὶ ἓνα τόσο δὲ ἀναμμένο καρβουνάκι πετάχτηκε ἀπὸ τὸ δαυλί καὶ ἔπεσε κοντὰ τους.

— "Ωχ! Θὰ μᾶς κάψει! φώναξαν τὸ άχυρο καὶ τὸ φασόλι μαζί.

— Ποιοὶ εἶσατε σεῖς ποὺ μοῦ μιλάτε; φώναξε τὸ κάρβουνο καὶ κατακοκκίνισε ἀπὸ τὸ κακό του.

— Έγὼ εἶμαι τὸ άχυρο, ποὺ γλύτωσα ἀπὸ τὸ στρώμα τῆς γριάς!

— Κι' ἐγὼ, εἶμαι τὸ φασόλι, ποὺ γλύτωσα ἀπὸ τὸ πσουκάλι τῆς γριάς!

— Κι' ἐγὼ, εἶμαι τὸ κάρ-

βουνο, καὶ γλύτωσα ἀπὸ τὸ παραγώνι τῆς γριάς. Κι' ἄφοῦ, λοιπόν, καὶ οἱ τρεῖς γλυτώσαμε, πᾶμε τώρα νὰ φύγουμε, πρὶν μᾶς πάρει χαμπάρι ἡ γριά...

— Σωστά! Σωστά! ψιθυρίζουν τὸ άχυρο καὶ τὸ φασόλι. "Ας φύγουμε! "Ας φύγουμε, πρὶν μᾶς πάρει χαμπάρι ἡ γριά...

*

Σέρνοντας σιγά-σιγά, δρίσκουν μιὰ τρύπα, στὸ κάτω κάτω μέρος τῆς σαραβαλιωμένης πόρτας τῆς γριούλας, θγαίνουν ἔξω καὶ τρέχουν.

Δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν, δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν...

Φτάνουν καὶ κάθονται νὰ ξεποστᾶσουν κάτω ἀπὸ μιὰ κερικὴ θελανιδιά, ποὺ ἦταν φυτρωμένη κοντὰ σὲ ἓνα γκρεμισμένο τοῖχο ἑνὸς παμπάλαιου καὶ ἔρημου μοναστηριοῦ.

— Τώρα, ἐμεῖς οἱ τρεῖς, λέει τὸ άχυρο σὲ μιὰ σιγμή, εἶμαστε πιά, φίλα.

— Βέβαια! Βέβαια! συμφωνεῖ καὶ τὸ φασόλι. Εἶμαστε φίλοι.

— Φίλοι γκαρδιακοί! λέει καὶ τὸ κάρβουνο.

Καθὼς ὁμῶς τὰ λέγανε αὐτά, μιὰ κουκουβάγια θγῆκε ἀπὸ τὰ χαλάσματα ξεκαρδισμένη στὰ γέλια.

— Κουκου-δάου! Κουκου-

δάου! Χά, χά, χά! Νὰ χαρῶ ἐγὼ τρεῖς φίλους!.. τοὺς κοροϊδεύει.

— Γιατί, δηλαδή, κυρά κουκουβάγια, εἶπε τὸ φασόλι. Δὲν εἶμαστε καλοὶ φίλοι;

— Καί, γιὰ νᾶχουμε καλὸ ρῶτημα, εἶπε ἡ κουκουβάγια, γιὰ ποῦ τὸ βάλατε οἱ τρεῖς σας;

— Πᾶμε νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τὴ γριά! λέει τὸ άχυρο.

— Ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς σας πρέπει πρῶτα νὰ γλυτώσετε, λέει ἡ κουκουβάγια.

— Δὲν μᾶς παρατᾶς; φωνάζει θυμωμένο τὸ κάρβουνο καὶ κοκκινίζει ἀπὸ τὸ θυμὸ του. Ἐμεῖς εἶμαστε φίλοι καὶ μὴ λὲς κουταμάρες...

— Γιὰ νὰ εἶσατε φίλοι, πρέπει νὰ ταιριάζετε μεταξὺ σας! λέει ἡ σοφὴ κουκουβάγια. Καὶ γὼ, δὲν βλέπω κάτι τέτοιο σὲ σᾶς. Δὲν διαλέγει κανεὶς τοὺς φίλους του στὴν τύχη, ἀλλὰ ἔχει φίλους ἐκείνους ποὺ τοῦ ταιριάζουν καὶ δὲν μποροῦν νὰ τὸν βιάσουν.

— Ἐμεῖς εἶμαστε φίλοι ἀγαπημένοι! ἐπέμενε τὸ κάρβουνο.

Καί, γυρνώντας στοὺς δυὸ φίλους του, φωνάζει:

— Πᾶμε νὰ φύγουμε, νὰ μὴν ἀκούμε αὐτὴ τὴν ξεμωραμένη...

*

Φεύγουν. Δρόμο παίρνουν, δρόμο ἀφίνουν, φθάνουν σ' ἓνα ποταμάκι.

Πρῶτὴ φορὰ εἶχαν δεῖ ποταμάκι. Λέει τὸ άχυρο:

— Γιὰ νὰ δοκιμάσω ἐγὼ, νὰ δῶ, μπορῶ νὰ περάσω;

Δοκιμάζει, βλέπει ὅτι μπορεῖ νὰ στέκεται πάνω στὸ νερο, γυρίζει καὶ λέει στὸ κάρβουνο, καθὼς ἦσαν ἀραγμένο στὴν ἄκρῃ τοῦ ποταμοῦ:

— "Ελα, ἀνέβα ἀπάνω μου νὰ σὲ περάσω ἀπέναντι, καὶ ὕστερα γυρίζω καὶ παίρνω τὸ φασόλι.

— Ἀμέσως! λέει τὸ κάρβουνο.

Καὶ ἀνεβαίνει (ποὺ νὰ μὴν ἀνέβαινε) πάνω στὸ άχυρο.

Μόλις ἀνέβηκε, τὸ άχυρο μόλις ποὺ μπόρεσε νὰ φωνάξει:

— "Ωχ! Κάτρε!..

Κι' ἀμέσως καρβουνιάστηκε. Μὰ καὶ τὸ κάρβουνο δὲν πρόφτασε νὰ πεῖ τίποτα. Γιατί, κι' αὐτό, βούλιαξε μέσα στὸ νερό τοῦ ποταμοῦ, ἔσθησε τσιρίζοντας καὶ πέθανε...

Τὸ φασόλι, καθὼς τὰ εἶδε ὅλα αὐτά, τοῦ φάνηκαν τόσο ἀστεία, ποὺ ξεκαρδίστηκε στὰ γέλια!

Τόσο παλὺ ὁμῶς, γέλασε, ποὺ τὸ μικρὸ του στόμα ἀνοίξε, ἀνοίξε τόσο πολὺ, ποὺ σκίστηκε στὶς ἄκρες... Τὸ φασόλι πόνεσε πολὺ καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει...

*

Ἀπὸ κεῖ, περνοῦσε ἓνας κηπουρός. Ἀκούει τὸ φασόλι νὰ κλαίει, σκύβει, τὸ παίρνει καὶ λέει:

— "Αν φυτέψω αυτό το φασόλι, σίγουρα θα γίνει μία ωραία φασολιά και θα μου κάνει πολλά φασόλια. Μόνο που είναι σκισμένο το στόμα του... "Ας πάω στο σπίτι να το ράψω..."

Πάει στο σπίτι του, βρίσκει τη δελόνα του.

Δεν είχε όμως, άσπρη κλωστή, όπως άσπρο ήταν το φασόλι. Είχε μόνο μαύρη...

— Μαύρη - ξέμαυρη, εγώ αυτή την κλωστή έχω! Μ' αυτή θα το ράψω! λέει ο κηπουρός.

Και ράβει με μπόλικη μαύρη φιλή κλωστή το στόμα του φασολιού.

Και, στο μέρος που ήταν το στόμα του άσπρου φασολιού γίνεται μία μαύρη βούλα, ένα μαύρο, άς πούμε, μάτι!

— Χμ! Μαυρομάτικο μου γίνηκε! είπε ο κηπουρός χαμογελώντας.

Το φύτεψε το φασόλι κι' αυτό φύτρωσε, μεγάλωσε και έκανε πολλά άλλα δμοια φασόλια.

Και από τότε έμεινε το όνομά τους «μαυρομάτικα φασόλια» και τα τρώμε μέχρι σήμερα.

Και πέρασε τότε ο κηπουρός αυτός πολύ καλά και εμείς σήμερα καλύτερα!

Η ΣΤΡΙΜΜΕΝΗ ΒΙΔΑ

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΑΙ Ο ΠΟΛΥΤΟ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ...

ΤΙ ΝΑ ΤΗ ΚΑΝΩ ΤΗ ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΙΑΝΤΟΥ'ΙΤΣ;

